

Völcsej, 1900. szeptember 20. – München, 1975. április 17.

Kisparaszti családból származott. Hat elemiit végzett. 15 kat. holdon gazdálkodott. 1922-ben a Nagyatádi-féle kisgazdapárthoz csatlakozott. A harmincas évek második felében a Katolikus Agrárfjússági Legényegyletek Országos Tanácsa mozgalom egyik szervezője Sopron vármegyében. Tagja volt az Egyházközségi Munkás Szakosztálynak. A helyi Hangya Szövetkezet ügyvezetője (1939–1941). 1941-től a Magyar Parasztszövetségben tevékenykedett, mint a szervezet egyik megyei vezetője. 1942–1943-ban behívták katonának. A felszabadulás után a Keresztény Demokrata Néppárt újjászervezésében vállalt szerepet. 1945 februárjában beválasztották a párt országos vezetőségébe, de több társával hamarosan átlépett a Független Kisgazdapártba. 1945. április 23-tól az FKGP Sopron vármegyei szervezetének elnöke, s bekerült az országos nagyválasztmányba is. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja, 1945. november 4-től Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő. Helyet foglalt a Magyar Parasztszövetség Elnöki Tanácsában. Tagja lett a Magyar Mezőgazdasági Állatértékesítő Részvénytársaság felügyelő bizottságának. 1947 tavaszán másokkal együtt Nyugat-Dunántúlon hozzákezdett a Demokrata Néppárt újjászervezéséhez. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondása után, 1947. június 4-én illegálisan elhagyta az országot. Az FKGP Politikai Bizottsága 1947. június 11-i ülésén kizárta a pártból. Magyar állampolgárságát 1947. június 26-án veszttette el.

1949–1950-ben Párizsban élt, majd 1951-től a müncheni Szabad Európa Rádió falusi adásainak bemondója, utóbb szerkesztője, Bálint gazda néven önálló rovatot vezetett. Részt vett az emigrációs mozgalmakban, 1948-tól a Magyar Keresztény Népmozgalom Végrehajtó Bizottsága, majd a Közép-Európai Keresztény Demokrata Unió, 1950-től 1956-ig a Magyar Nemzeti Bizottmány tagja. Az 1956. októberi felkelés alatt rövid időre hazajött Magyarországra. Fogadta őt két társával együtt Mindszenty József hercegprímás is.